265035 - “İncil’in Aslı Doğrudur” Sözünün Anlamı Nedir? İncil’de Geçen Metinlerin Doğruluğuna Nasıl Kesin Bir Şekilde İnanırız?

Soru

“İncil’in aslı doğrudur” sözünün anlamı nedir? Aslının doğru aktarıldığını bilmediğimiz halde İncil’de geçen metinlerin doğruluğuna nasıl kesin bir şekilde inanırız?

Detaylı cevap

Allah’a hamd olsun.

Birincisi:

Kur’an-ı Kerim’in ayetleri, İncil’in aslının Allah tarafından İsa a.s’a indirildiğini açıkça belirtmiştir. Yüce Allah şöyle dedi: “O peygamberlerin izleri üzere Meryem oğlu İsa’yı, önündeki Tevrat’ı doğrulayıcı olarak gönderdik. Ona, içerisinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat’ı doğrulayan, Allah’a karşı gelmekten sakınanlar için doğru yola iletici ve bir öğüt olarak İncil’i verdik.” (Maide 46)

“Sonra bunların peşinden art arda peygamberlerimizi gönderdik. Onların arkasından da Meryem oğlu İsa’yı gönderdik, ona İncil’i verdik ve kendisine uyanların kalplerine şefkat ve merhamet duygusu koyduk. (Kendiliklerinden) İcat ettikleri ruhbanlığa gelince; biz onu onlara farz kılmamıştık. Allah’ın rızasını kazanmak için onu kendileri icat etmişlerdi. Fakat ona da gereği gibi uymadılar. Biz de içlerinden iman edenlere mükâfatlarını verdik. Fakat onlardan birçoğu da fasık kimselerdir.” (Hadid 27)

“O, sana Kitabı Hak ve kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, Tevrat'ı ve İncil'i de indirmişti.” (Âl-i İmran 3)

Bu konuya inanmak inancımızın temellerindendir. Yüce Allah şöyle dedi: “Ey iman edenler! Allah’a,

Peygamberine, Peygamberine indirdiği kitaba ve daha önce indirdiği kitaba iman edin. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve ahiret gününü inkâr ederse, derin bir sapıklığa düşmüş olur." (Nisa 136)

"Peygamber, Rabbinden kendisine indirilene iman etti, mü'minler de (iman ettiler). Her biri; Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine iman ettiler ve şöyle dediler: "Onun peygamberlerinden hiçbirini (diğerinden) ayırt etmeyiz." Şöyle de dediler: "İşittik ve itaat ettik. Ey Rabbimiz! Senden bağışlama dileriz. Sonunda dönüş yalnız sanadır." (Bakara 285)

İkincisi:

İncil'de değişikliklerin, tahrif ve oynamaların meydana gelmesi; vahiy metinlerinin işaret ettiği, realitede bilinen bir husustur.

İbnü'l-Kayyim r.h şöyle dedi:

İncil'e gelince, Hıristiyanların elinde dört adamın yazdığı dört farklı kitap olduğundan bahsediliyor: Yuhanna, Matta, Markos ve Luka. Peki onun tahrif edildiği veya değiştirildiği nasıl inkâr edilebilir? (Hidayet el-Hayara s. 241).

Şeyhülislam İbn-i Teymiyye r.h şöyle dedi:

Hristiyanların elindeki İncillere gelince, bunlar dört İncil'dir: Matta, Yuhanna, Luka ve Markos İncili. Luka ve Markos'un İsa'yı görmediği, sadece Matta ve Yuhanna'nın onu gördüğü konusunda hemfikirdirler. Dört makalenin tümüne İncil adını verdikleri gibi her birine de İncil diyebilirler. Ancak bu kişiler İncilleri, Mesih'in göğe çıkarılmasından sonra yazdılar. Yazdıkları şeylerin Allah'ın sözü olduğunu söylememişlerdir. Bilakis Mesih'in sözlerinden, eylemlerinden ve mucizelerinden aktardıklarını söylemişlerdir. Bununla birlikte Mesih'ten her işittiklerini veya gördüklerini yazmadıklarını söylemişlerdir. Bu durum; Hadis ehlinin, Nebi s.a.v'den rivayet ettikleri siyer ve gazve olaylarına benzer. Rivayet edilen Kur'an gibi değildir.

İncil'de anlatılanlar, bu türden olay ve kıssalardır. Çünkü eğer bu Mesih'in bir emriyse (Mesih'in emri Allah'ın emridir) ve kim Mesih'e itaat ederse Allah'a itaat etmiş olur.

Ve Mesih'in gaipten bahsettiği hususlar, Allah’ın ona bildirdiğidir. Çünkü o masumdur, söyledikleri yalan olamaz.

Eğer peygamberlerden aktarılan kitaplar; Muhammed s.a.v’den rivayet edilen kitaplarla aynı türden ise, bu kitapların mütevatir olmadığı görülmektedir. Ayrıca masum olandan başkasına inanmak delil teşkil etme inancı ortaya çıkar. Oysa onlarda, Müslümanlarda olduğu gibi yalanı ayırt etme rivayet sistemine sahip değillerdir.

Hıristiyanların elinde bulunan bu tür İnciller İsa'nın birçok sözünü, eylemini ve mucizesini içermekle beraber yanlış şeyler de içermektedir. Bunları ilk yazan kişi, kasıtlı olarak yalan söylemekle suçlananlardan biri değilse de bir, iki, üç ve dördüncü kişinin aralarında hata ve unutkanlık oluşması engellenemez. Özellikle bir insan duyduğu, gördüğü şeyleri yıllar sonra anlattığında hataları çok olacaktır. Hatanın olma ihtimalini kaldırmak için bunu rivayet edenin bir ümmet olması gerekirdi. Çünkü bir ümmet bir hata üzerinde icmâ etmez oysa Havariler on iki kişiydi. (El Cevab el Sahih 3/21-27). Daha fazla bilgi için (47516) numaralı sorunun cevabına bakınız.

Üçüncüsü:

Genel ve temel olarak İncil’de tahrif olsa da Nebi s.a.v’in zamanında birtakım metinlerde tahrif yapılmadığı tespit edilmiştir. Zira Kitap ve Sünnette bu desteklenmiştir. Şeyhülislam İbn Teymiye r.h şöyle dedi:

Mütevatir olan Kur’an ve Sünnet, Nebi s.a.v’in zamanında bulunan Tevrat ve İncil’de Allah’ın indirdikleri ayetler olduğunu işaret eder. Değişime uğramanın dünyadaki tüm nüshalarda gerçekleştiğini kesin bir şekilde söylemek imkansızdır. Bu konuda bilgimiz olmadığı için söylemeye gerek yoktur. (El Cevab el Sahih 2/449).

Yüce Allah’ın bu sözü, bu konuya işaret eder:
“Eğer sana indirdiğimiz şeyden şüphe içinde isen, senden önce Kitab’ı (Tevrat’ı) okuyanlara sor. Andolsun ki, sana Rabbinden hak gelmiştir. O hâlde, sakın şüphe edenlerden olma!” (Yunus 94)

“Onlar, yanlarındaki Tevrat’ta ve İncil’de yazılı buldukları Resule, o ümmî peygambere uyan

kimselerdir. O, onlara iyiliği emreder, onları kötülükten alıkoyar. Onlara iyi ve temiz şeyleri helâl, kötü ve pis şeyleri haram kılar. Üzerlerindeki ağır yükleri ve zincirleri kaldırır.[230] Ona iman edenler, ona saygı gösterenler, ona yardım edenler ve ona indirilen nura (Kur'an'a) uyanlar var ya, işte onlar kurtuluşa erenlerdir." (Araf 157)

Dördüncüsü:

Yukarıda geçen bilgilerden özetle İncil'de kesin olarak tahrif edilmiş metinlerin olduğunu söyleyebiliriz. Nitekim bu konuda deliller mevcuttur. İncil'de Allah tarafından indirilen birtakım metinlerin olmasına bir engel yoktur. Ancak bunun bilgisini Allah'a havale ederiz. Bu konuda kesin bir şey söylemeyiz, bu bilgileri yalanlayamadığımız gibi doğrulayamayız da.

Ebu Hureyre r.a'dan rivayet edildiğine göre şöyle dedi: "Ehli kitap Tevrat'ı İbranice okur, Müslümanlar için Arapçaya tercüme ederlerdi. Bunun üzerine Rasulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem şöyle dedi: "Ehli kitaba inanmayın fakat yalanlamayın ve şöyle deyin: "Allah'a iman ettik ve bize indirilene de iman ettik..." (Bakara 136) (Buhari 4485)

İbn Ebî Nemle el-Ensari'nin babasından rivayet olunduğuna göre:

Kendisi (bir gün) Rasulullah s.a.v'in yanında oturuyormuş. (Hz. Nebî'nin) Yanında bir Yahudi varmış. Derken oradan bir cenaze geçmiş. Bunun üzerine (Yahudi):

"Ey Muhammed, cenaze kabirde konuşur mu?" diye sormuş. Rasulullah s.a.v:

"Allah daha iyi bilir." cevabını vermiş. Yahudi ise; Kesinlikle cenaze konuşur, demiş.

Bunun üzerine Rasulullah s.a.v şöyle buyurmuş:

"Kitap ehlinin sözlerini ne tasdik ediniz ne de yalanlayınız. (Ancak) Biz Allah'a ve Nebîlerine inandık deyiniz. (Eğer onların sözü) Asılsız ise tasdik etmemiş olursunuz, eğer doğru ise o sözü yalanlamamış olursunuz." (Ebu Davud 3644, Albani Silsile El Hadis Sahihe 6/712)

Şeyhülislam İbn Teymiye r.h şöyle dedi:

“Ey iman edenler! Eğer bir fasık, size bir haber getirirse onu 'etraflıca araştırın'.” Bu Ayet-i Kerime, fasık olan herkesin haberini kapsar. Bu kişi kafir olsa bile onun söylediklerini delil olmadan yalanlamak caiz olmadığı gibi onu tasdik etmek de ancak bir delil ile caizdir.

Nitekim Buhari Sahihinde şöyle aktarılır: Ebu Hureyre r.a’dan rivayet edildiğine göre şöyle dedi: “Ehli kitap Tevrat’ı İbranice okur ve Müslümanlar için Arapçaya tercüme ederdi. Bunun üzerine Rasulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem şöyle dedi: “Ehli kitaba inanmayın fakat yalanlamayın zira onlar hak olan bir şeyi söyler onları yalanlamış olursunuz veya onlar batıl bir şeyi söyler siz de onları tasdik etmiş olursunuz. Bilakis şöyle deyin: “Biz, bize indirilene de size indirilene de inandık. Bizim ilâhımız ve sizin ilâhınız birdir (aynı ilâhtır). Biz sadece O’na teslim olmuş kimseleriz.”. (Ankebut 4)

Şüphesiz Kur’an ve Sünnetin işaret ettiği gibi olması gereken, insanın doğru veya yanlış olduğundan emin olmadığı bir konuya dalmamasıdır. (El Cevab el Sahih 6/461-462)

Sonuç olarak Tevrat ve İncil’in aslı Allah tarafından indirilmiştir. İçinde bazı bilgilerin kesin yalan olduğuna dair sahih bir delil olmadığı müddetçe bunun kesin olarak tahrif edildiğini iddia edemeyiz. Bunu ancak bir delil ile söyleyebiliriz. Delil bulamadığımız takdirde onun bilgisini Allah’a havale ederiz.

En iyisini Allah bilir.